

Uchwała Nr IX/120/11
Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle
z dnia 30 maja 2011 r.

w sprawie upamiętnienia 67 rocznicy zbrodni w Hucie Pieniackiej oraz innych bestialskich zbrodni, które dotknęły cywilną ludność polską na Kresach.

Na podstawie § 22 ust. 1 pkt 3 uchwały Nr VI/50/2003 Rady Miejskiej w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 27 lutego 2003r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Kędzierzyn-Koźle (Dz.Urz. Woj. Opolskiego Nr 27, poz. 641 i z 2007r. Nr 29, poz. 1240), Rada Miasta uchwała, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się oświadczenie upamiętniające 67 rocznicę zbrodni w Hucie Pieniackiej oraz innych bestialskich zbrodni, które dotknęły cywilną ludność polską na Kresach, stanowiące załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik

do Uchwały Nr IX/120/11

Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle

z dnia 30 maja 2011 r.

OŚWIADCZENIE

67 lat temu 28 lutego 1944 roku oddziały SS Galizien, składające się w głównej mierze z ukraińskich ochotników, a dowodzone przez niemieckich oficerów, dokonały mordu na niespotykaną skalę na polskiej, bezbronnej ludności cywilnej na niespotykaną skalę.

Ponad ośmiuset mieszkańców Huty Pieniackiej bez względu na wiek i płeć, a także liczną grupę uciekinierów (w Hucie znaleźli schronienie Polacy ewakuowani ze strefy przyfrontowej około 500 osób) zagnano do stodół, które natychmiast podpalono. Wioskę dosłownie wraz z jej mieszkańcami zrównano z ziemią. Kilka lat temu właśnie w okolicy tego miejsca doszło do symbolicznego spotkania prezydentów Polski i Ukrainy: Lecha Kaczyńskiego i Wiktora Juszczenki. Niestety, z niepokojem zauważamy, iż pamięć o tamtym ludobójstwie i o tamtych tragicznych czasach bardzo rzadko przypomniana jest współczesnym, chociaż na obszarze Opolszczyzny, w tym także i w Kędzierzynie-Koźlu wciąż żyją mieszkańcy, którzy byli bezpośrednimi świadkami tamtych bestialskich zbrodni.

Powyższa uchwała w rocznicę nie tylko zbrodni w Hucie Pieniackiej, ale i eskalacji w tym czasie banderowskich zbrodni, niech będzie przynajmniej symbolicznym upamiętnieniem i złożeniem hołdu ofiarom i ich rodzinom, które w wielu wypadkach odnalazły swoje nowe miejsce zamieszkania w Kędzierzynie-Koźlu i z tym miastem związały swoje losy po niezwykle traumatycznych przeżyciach. Przez dekady i lata z różnych przyczyn nie zabierano głosu na temat zbrodni dokonanych na Polakach przez niemieckich i ukraińskich nacjonalistów na byłych Kresach Południowo Wschodnich II Rzeczypospolitej. Dziś w naszym mieście żyje już niewielka grupa świadków zbrodni, ale w myśl głębokiej humanistycznej zasady – „Jeżeli zapomnę o nich, Ty Boże zapomnij o mnie” – podejmując tę okolicznościową uchwałę możemy wyjść naprzeciw ich nadziejom i dać namiastkę symbolicznego zadośćuczynienia.